

Berichten van de secretaris

- De kerkband van februari staat weer op de website.
- De **kerkenraadsvergadering** is verschoven naar eind januari.
- De predikant voor maart/april (Ds. Vijver) heeft afgezegd.
- Mag ik jou weer een keer herinneren aan het ondersteunen van onze sociale projecten 1 x in de 8 weken? *Gemiddeld wordt er 7.50 gegeven in de collectes per persoon/per zondag. De 1ste keer in april was de reactie groot. Daarna is de aandacht sterk verslapt. Het rekeningnummer is: ING: IBAN: NL50 INGB 0004 2235 67, BIC: DLBKNL2A t.n.v. Kerkvoogdijstichting Denia . De collectes zijn in 2020 bijna 1/3 van het bedrag wat in 2019 is gegeven.*
- Voor een kerkdienst morgenvroeg zie bv. www.3ranken.nl of <https://kerkinbenidorm.nl/kerkelijkediensten-in-benidorm/>
- Ik stel voor dat we een groeps app maken voor de mensen die nu in Spanje verblijven. *Iedereen heeft denk ik nu wel een smartphone met Whatsapp er op. Dan kunnen we snel en eenvoudig elkaar informeren over belangrijke zaken.*

Leegte

(Ingebracht door ds. Wilma vd Linden)

Er ligt een overvol jaar achter ons.

Er liggen nog ruim 349 lege dagen voor ons.

Ik kan die leegte voelen, of liever gezegd:

ik voel de randjes die de ene lege dag van de andere scheiden.

Die randjes hebben verschillende kleuren:

de kleur van ontzag, van zin, van nieuwsgierigheid, vertrouwen en onrust.

Hoe zal het met ons gaan? Niemand weet het.

Het wordt gezegd dat de leegte geen hart heeft.

Ik weet zeker dat het hart van de leegte klopt.

Ik kan het bijna niet geloven, maar het staat er.

Het hart van de leegte klopt.

Opeens hoor ik het: er klopt een hart in al die lege dagen van 2021.

Het is van ons. Het ging allemaal anders dan we dachten.

Het ging allemaal anders, maar het was goed, omdat het niet anders kon. En volgend jaar? Dan zal het weer goed zijn...

Artikel bewerkt, afkomstig uit Tweeklank, Wageningen

MANAGEMENT IS EEN ZIEKTE *(ingebracht door Cees Bassa)*

Een Nederlandse firma had een roeiwedstrijd tegen een Japanse firma georganiseerd. De wedstrijd zou met een achtmansboot op de Maas worden gehouden.

Beide equipen traiden lang en hard om zo goed mogelijk voor de dag te komen. Toen de grote dag was aangebroken waren beide teams “topfit”. Toch wonnen de Japanners met een voorsprong van één kilometer.

Het Nederlandse team was zwaar aangeslagen. De oorzaak van deze vernietigende uitslag moest absoluut boven water komen. Het topmanagement liet een projectteam vormen om het probleem te onderzoeken en om aanbevelingen te doen. Na langdurig onderzoek bleek dat de Japanners zeven mensen hadden, die roeiden en dat één man stuurde, terwijl in het Nederlandse team één man roeide en er zeven stuurden.

De leiding nam een adviesbureau in de arm voor een studie over de structuur van het Nederlandse team. Na enkele maanden van aanzienlijke inspanning kwamen de adviseurs tot de slotsom, dat er te veel mensen stuurden en te weinig mensen roeiden. Om een volgende nederlaag te voorkomen, werd de teamstructuur ingrijpend veranderd: er kwamen nu vier stuurmannen, twee hoofdstuurmannen, een stuurmanager en één roeier. Bovendien werd een prestatie-waarnemingssysteem ingevoerd om die ene roeier nog meer te stimuleren.

Het jaar daarop wonnen de Japanners, nu met een voorsprong van twee kilometer. Het management ontsloeg daarop de roeier wegens slechte prestaties, verkocht de roeispanen en stopte verdere investeringen in een nieuwe boot. Het adviesbureau werd geprezen en het resterende geld werd onder het management verdeeld.

Een leuke herinnering van dertig jaar geleden *(Henk de Jong)*

In 1991 mocht ik mee met een twaalftal biologen naar Costa Rica. We zouden een afdaling doen vanaf 3400 via nevelbos en bergbos naar zee niveau ´ We logeerden in een wegrestaurant vlak bij de “cierra de la muerte” klonk gelijk al goed. Als gids hadden we Eddy Serrano. Hij kende de omgeving als zijn broekzak. Jammer genoeg trok hij de verkeerde broek aan. We verdwaalden grandioos, iets waar we voorlopig geen idee van hadden. Heel stoer met machetes opzij en grote sombreros op gingen we op stap. Gewoon te gek wat daar allemaal leeft en groeit in het nevelbos. Groothoefblad heeft een diameter van twee meter, armeluis paraplu, noemen ze die.

Paardenbloemen gigantisch groot en lianen waar langs apen op en neer klimmen als de engelen in de geschiedenis van Jacob. Brulapen en belbirds, niet te geloven. En alles zo dik onder de begroeiing van bromelias en andere planten dat je de oorspronkelijke bomen nauwelijks nog ziet. Een vogel gaf het zelfde geluid als de tram op Hofplein als hij door de bocht moest.

Enfin we zouden twee afgelegen Quintas tegenkomen en de derde zou van Evraim zijn. Een nu steenrijke Tico die 25 jaar geleden het dal was ingelopen, zich een weg banend met kapmes. Onder in het dal begon hij met boeren. De eerste quinta hebben we gevonden, verlaten en wel en daarna ging het mis. Omstreeks 4 uur s' middags (we waren om 8 uur vertrokken) zagen we een vervallen hut en liepen er naar toe. Hier hoopten we iemand te vinden die ons weer de goede richting kon aangeven en jawel. Een boer die daar 7 jaar in zijn eentje woonde, met twee poesen. De boer sprak niet erg goed Spaans na 7 jaar in zijn uppy gewoond te hebben. Hij wist precies te vertellen hoe we moesten lopen, als we de weg door het Gerard dal maar zouden kruisen wisten we waar we waren. Een andere weg is er in de wijde omgeving niet. Niet voor niets heet het hier "Doodsgebergte" Voor een ding was ik een beetje bang en dat was dat we zuidelijk om het eind van het dal heen zouden lopen en zodoende nooit de weg kruisen, die Noord-Zuid liep. Westelijk aanhouden dus. De natuur was schitterend. We hebben Quetzals gezien die compleet een vliegshow gaven. Een vogel met een staart van een meter lang. Gele kikkers met klompvoeten, die zo zeldzaam zijn dat ook de gids en de reisleader ze nooit gezien had. Maar dat nam niet weg dat het donker werd en we tenslotte om half zeven bij een piepklein onderkomen uitkwamen. We werden niet veel wijzer van de mensen die daar woonden en alleen maar naar de hemel wezen. Zij wisten wel iemand die zou weten welke richting we op moesten op maar 5 min. afstand. En jawel 5 minuten later in het stikkedonker stonden we voor het hutje van Iquiño Sanchez, de man met de twee poesen. Hij vond het bijna net zo beroerd als wij. Het enige wat er op zat was overnachten. Sanchez had wat paardendekens, kleren aanhouden, dicht tegen elkaar aan kruipen, deur dicht en proberen warm te blijven. Koffie maakte hij op een open vuurtje binnen, met een oude panty als koffiefilter. Hij vond het zo gezellig dat hij vroeg of we volgend jaar weer wilden verdwalen. Een nare bijkomstigheid was, dat er een stel pas getrouwen in de groep waren, waarvan de man niet meegegaan was op deze tocht. Wat heeft die in de war gezeten! Zonder een woord Spaans had hij het voor elkaar gekregen dat men tot 11 s'avonds naar ons gezocht hebben.

Van uit de hoofdstad zou s'morgens een helicopter verder gaan zoeken. Na terugkomst hebben we een uitgebreid interview gehad met "La Nation" De kantenartikelen spreken voor zich. Voorlopig was het zover nog niet. Wassen met bergwater en Iquiño bakte rijst pannenkoekjes die als een met loodverzwaarde dweil op je maagbodem terecht kwamen.

Maar we werden weg gebracht! 2 muilezels, een met clandestien verzamelde palmhart en een om op te zitten. We hebben het geweten. Inderdaad veel te zuidelijk gelopen en moesten dus twee uur omhoog lopen. Natuurlijk moesten we met allemaal met hem op de foto, en gingen we alleen verder. Men had de Cruz Roja al afgeblazen en de heliöcopter aan de grond gelaten. We hebben het getrouwde stel maar even alleen gelaten.

Wanneer ik sterren was *(ingebracht door Wilma vd Linden)*

Wanneer ik de armen van sterren had zwaaide ik die door de grote leegte.

Wanneer ik benen van sterren had, stapte ik door de grote leegte.

Laatst, in onze liefde, schreeuwde je als een zeehond, maar dan mooi.

Dat was het begin van de leegte, torn in de tijd.

Wanneer ik ogen van sterren had, zwierven die door de grote leegte.

Wanneer ik een neus van sterren had, stak ik die in de grote leegte.

Wanneer ik een mond van sterren had, kuste ik de leegte.

Het wordt gezegd dat de leegte geen hart heeft.

Ik weet zeker dat het hart van de leegte klopt.

Uit: Hans Andreus, 'Aarde', 1962

Koffiepraatje tijdens de lock down. *(Allard Draaisma)*

De lockdown duurt gedwongen nog wel een tijdje door.

Deze "koffiepraatje rubriek" bedoelden we vooral om elkaar wat op de hoogte te houden in de tijd dat we elkaar niet bij onze kerkdiensten kunnen treffen. Nu hebben we elkaar ook weer niet zoveel nieuwtjes te vertellen. Op papier zetten maakt het ook al niet beter. Gezellig een praatje rond te tafel is natuurlijk veel leuker. We moeten het op papier zetten dan ook maar niet te moeilijk en te letterlijk nemen. Daarom wil ik zo maar wat ervaringen en gedachten in deze tijd van mijzelf met jullie delen. Net als waarschijnlijk bij jullie zijn de zondagen bij mij nu helemaal anders. Gevoelsmatig is een zondag zonder kerkdienst niet compleet.

Nu zijn de mogelijkheden daartoe via PC en TV legio. Het heeft zo ook zijn voordelen. Gemakkelijk zittend voor een buis kun je de dienst die je interessant lijkt, comfortabel volgen. Eenvoudiger meelesen uit het te behandelen Bijbel gedeelte. Je kritiek overdenken of instemmend knikken en nog een kop koffie nemen. Omdat er toch ruim de tijd voor is begin ik meestal met de dienst van onze eigen gemeente, 09.30. Deze voorganger daar heeft zo zijn eigen stijl van digitale lockdown diensten. Veel zingen en daartussen door een Bijbelgedeelte.

De Friesche dienst mag ook zeker niet ontbreken. De voorganger vertelde over de wijzen uit het Oosten. De Friesche vertaling is voor iemand van dit volkje toch apart mooi. Mijn Beppe(grootmoeder-,geb.1880) sprak nog echt oud Friesch tegen ons en als ik ergens mee zat te prutsen dat ik niet goed voor elkaar kon krijgen, zei ze "zit je weer te "tsjoenen". Bedoelt werd dan iets dat het midden hield van knutselen en toveren. De wijzen werden nu "tsoeners" genoemd. De predikant sprak kennelijk uit zijn hart, want in de Friesche Bijbel heten ze ook "wizzen" .Mijn gedachten dwaalden af, ik moet even denken aan een nieuw gezichtspunt dat inhoudt dat deze wijzen uit Jemen zijn gekomen. Moet een hele reis zijn geweest. Daar moet vroeger een grote kennis van het heelal zijn geweest. De meeste namen van de sterren die wij nu nog gebruiken zoals b.v Dubhe; Merak; Vega, Altair, Spica enz. stammen uit die taal. Zij wisten ook al dat de planeten om de zon draaiden. Hoe hebben ze dat uitgevonden.?

Moderne computer berekeningen geven aan dat in ca. 6 jaar v. Chr. 3 planeten vanuit de aarde gezien tot 2 x toe op 1 lijn hebben gestaan. Toch de ster van Bethlehem.? Het kan best dat zo,n kamelen reis vanuit Jemen ca. 2 jaar duurde en men neemt nu aan dat de geboorte van Jezus ca. 4 jaar voor het begin van onze jaartelling was. Ik ben geen sterrenkundige maar zo aan de koffietafel schieten zulke dingen door mijn hoofd.

Even later mag ik zondags graag nog de dienst van de EO volgen. Dan is het voor 1 dag wel weer genoeg.

Ja, en wat mis je nu dan?

Ik zal het vertellen. Het samenkomen in ons kerkje in Denia is het samenkomen van kerkvrienden, moeilijk te omschrijven. Het begint al met nog even voor de kerkdienst een pre-koffie nemen in het barretje in het straatje tegenover de kerk. Dan kunnen we ons, helemaal fit, beter concentreren op de dienst. Onze kerk loopt dan al langzamerhand vol, de koffie in het barretje moet nog afgerekend worden en vrij laat gaan we dan in stevige loopspas naar de kerk. Het kerkenraadslid bij de deur is blij dat hij ons ziet, want er waren nog wat open plaatsen. In de kerk is het een blij geroezemoes van stemmen, mensen die elkaar nog gauw iets moeten vertellen over de laatste keer, verblijf in Nederland , blij elkaar weer te zien.

Dan komt het moment dat ik bij alle andere kerkdiensten mis.

DE RIEDEL van de organist.

Nu moet iedereen stil zijn en even later komt het kerkenraadslid van dienst met de voorganger binnen. Eigenlijk altijd een mooie dienst.

Waardering voor onze voorgangers.

Daarna nog weer een uurtje gezellig koffie drinken met een praatje.

Waarbij ook een praatje met de voorganger mogelijk is. De boel soms

mee helpen opruimen, stoelen weer op hun plaats. Soms nog ergens in Denia of onderweg in de zon een glaasje drinken. De dienst maakt een groot deel uit van de zondag. Toegegeven de zon draagt ook een groot deel bij. Dat alles is niet te vervangen door een digitale dienst. Ik hoop jullie zo over een paar maanden weer in Denia te zien. So long, een hartelijke groet. Allard

Nieuw recordaantal positief geteste personen in Spanje: 40.197 in 24 uur tijd

(Dat is bijna 3x hoger dan in Nederland)

Door de enorme stijging van besmettingsgevallen is de corona-incidentie in twee dagen gestegen van 454 op maandag naar 575 per 100.000 inwoners op vrijdag, het slechtste cijfer sinds 13 november 2020 toen dit nog 259 was.

Volgens de cijfers van het Spaanse Ministerie van Volksgezondheid zijn op vrijdag 15 januari van de 1.139.400 beschikbare corona-vaccins er inmiddels 768.950 gebruikt.

JANUARI 15 VAN 2021 - 10: 34 Veronica Blasco

De update van gegevens over de ontwikkeling van het coronavirus die door het ministerie van Volksgezondheid is verstrekt, toont een hoog aantal besmettingen in **de Marina Alta**, hoewel deze zijn afgenomen in vergelijking met de vorige dag. De Dénia Health-afdeling registreert 443 nieuwe infecties in de afgelopen drie dagen, vergeleken met de 701 die afgelopen dinsdag werden geregistreerd, die 5.139 positieve gevallen verzamelen sinds het begin van de pandemie, met 1.527 actieve, wat de geaccumuleerde incidentie brengt op **889 gevallen per 100.000 inwoners**. Samen met dit cijfer moeten we 4 nieuwe sterfgevallen in de regio betreuren, wat het totale aantal sterfgevallen in de Marina Alta als gevolg van COVID-19 op 75 brengt. De nieuwe slachtoffers komen overeen met de steden Calp (2), Dénia (1) en Benissa (1). *****